

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/290/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511214570
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511214570.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomášom Kušnírom, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Š.P. B., L.. XX.XX.XXXX, J. G. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie, ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 451,11 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/97/2012-45 zo dňa 19. júna 2012 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu tak, že p r i z n á v a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 94 eur, ktorú je povinný navrhovateľ zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet advokáta vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka.

Navrhovateľ a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,27 eur navrhovateľovi prostredníctvom príslušného daňového úradu a zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 109,92 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu mu zaplatiť 451,11 eur, keďže odporca uzavrel so spoločnosťou Beneficial Finance a.s. zmluvu o osobnom úvere dňa 24.05.2007 a nedodrжал podmienky zmluvy, pričom spoločnosť Beneficial Finance 15.08.2008 svoju pohľadávku voči odporcovi postúpila navrhovateľovi. Do konania vstúpil na strane odporcu vedľajší účastník, ktorý zaslal súdu vyjadrenie k predmetu konania, ktoré bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa 22.05.2012. Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 25.05.2012, doručeným súdu 31.05.2012, zoberal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a zároveň žiadal vrátiť zaplatený súdny poplatok. K trovám vedľajšieho účastníka uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení Združenia na ochranu občana spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a konaním vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, preto súd by o trovách konania mal rozhodnúť v súlade s ust. § 150 O.s.p..

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., keďže k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ním požadované trovy konania a to trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 24.04.2012, jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 písm. a/ Advokátskej tarify 38,17 eur x 2 + 2 x 7,63 režijný paušál + 20 % DPH, spolu 109,92 eur. K námietkam navrhovateľa súd prvého stupňa uviedol, že zastúpenie vedľajšieho účastníka vzniklo na základe dohody o plnomocenstve v zmysle § 23 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 24 a § 25 O.s.p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom podal včas odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Citoval ust. § 93 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1, 2 O.s.p. a vyslovil, že názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na bránenie práva. Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Navrhovateľ spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorý evidentne majú právnické vzdelanie. Keďže účelom združenia podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľov (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Navyše Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Je teda zrejmé, že združenie disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobenou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na to, že obdobný názor vyjadril aj Okresný súd v Nitre v rozhodnutí sp.zn. 25C/58/2012. Navrhovateľ zastáva názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ zároveň poukázal aj na to, že rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom.

Vedľajší účastník vo vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť a uplatnil trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 32,06 eur. V dôvodoch vyjadrenia poukázal na to, že je absurdné, ak navrhovateľ ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odôvodniť v článku 47 ods. 2 Ústavy. Samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania nie je medzi účastníkmi sporná, napriek tomu vedľajší účastník poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/71/2000. Konanie v tomto prípade bolo zastavené potom, čo vzal navrhovateľ svoj návrh späť v celom rozsahu po vstupe do konania vedľajšieho účastníka v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Logika argumentácie navrhovateľa spočíva v tom, že navrhovateľ chce ťažiť z pasivity a rezignácie spotrebiteľa, ktorá nečinnosť by navrhovateľovi vyhovovala. Zastúpenie Združením pre ochranu spotrebiteľa je efektívne a účelné a práve toto navrhovateľovi vadí, lebo nie je zvyknutý na to, aby na ochranu spotrebiteľa niekto aktívne vystúpil a spoliehať sa len na pasivitu rezignáciu spotrebiteľa. Je skutočnosťou, že súdy celé roky bez problémov priznávajú náhrady trov konania dodávateľom v spotrebiteľských veciach a často

platobnými rozkazmi v rozpore s ust. § 172 ods. 9 O.s.p., a to bez ex offo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Čo sa týka námietky navrhovateľa, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, poukázal vedľajší účastník na to, že združenie má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Je však právne irelevantné, či právny subjekt, ktorý je účastníkom konania má alebo nemá právnické vzdelanie, resp. má členov s právnickým vzdelaním. Pokiaľ by sa mali v praxi presadiť názory navrhovateľa snažiace sa upierať právo Združeniu na ochranu spotrebiteľa na zástupcu vzhľadom na predmet činnosti, tak by bolo problematické aj zastupovanie advokátmi, napr. sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou, čo sa týka rozhodovania o trovách právneho zastúpenia. K argumentácii navrhovateľa, že združenie má podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, poukázal navrhovateľ na reálnu skúsenosť združenia. Po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných dvoch rokov napokon Ministerstvo hospodárstva schválil združeniu finančnú podporu vo výške 4.000,- eur, pričom poukázaná bola len podpora vo výške 1.000,- eur. Takýto finančný príspevok pri objeme činnosti vykonávanej združením na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštovné výdavky. Takáto zákonná možnosť združenia čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože jej výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do legislatívneho prostredia SR, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v iluzórnej rovine ako skutočnej. K odvolacej námietke navrhovateľa, že ak sa združenie rozhodne využívať zástupcu v konaniach pomocou advokáta, musí jeho trovy uhrádzať z vlastných prostriedkov, navrhovateľ udáva, že práve u navrhovateľa si treba položiť otázku, čo je jeho ekonomickým dôvodom na kúpu tisícok pohľadávok pre ich ďalšie vymáhanie v civilnom konaní a čo vedie navrhovateľa k tomu, že uplatňuje pohľadávky po ich premlčaní. Ak sa navrhovateľ zaoberá podľa predmetu svojej činnosti vymáhaním pohľadávok, to je jeho bežný predmet činnosti a bežná agenda, preto možno právom očakávať, že na vybavovanie svojej bežnej agendy je materiálne a personálne vybavený. Pozícia vedľajšieho účastníka je diametrálne odlišná od pozície navrhovateľa. Ak by vedľajší účastník do konania nevstúpil, navrhovateľ by mal právoplatné platobné rozkazy, v ktorých by mu boli priznané premlčané pohľadávky uplatnené pred dovŕšením 4 ročnej premlčacej lehoty podľa Obchodného zákonníka, alebo aj predĺženej 10 ročnej premlčacej lehoty v rozpore so spotrebiteľským právom, z veľkej časti by išlo o nároky priznané z úverov, v ktorých boli priznané úroky a poplatky aj keď v skutočnosti by išlo o úvery bezúročné a bez poplatkov pre absenciu RPMN, alebo priemernej RPMN alebo ročnej úrokovej sadzby. Návrh navrhovateľa na aplikáciu ust. § 150 O.s.p. vyznieva podľa vedľajšieho účastníka až paradoxne, nakoľko argumentácia, ktorú používa sa vzťahuje predovšetkým na samotného navrhovateľa, ako ekonomicky silný subjekt proti slabým spotrebiteľom. Čo sa týka námietok navrhovateľa vo vzťahu k uskutočneniu úkonu právnej služby prevzatia a príprava zastúpenia (správne ide o úkon prevzatia a príprava zastupovania vrátane prvej porady s klientom), tento úkon bezpochyby a logicky musel byť uskutočnený, keď sa stalo združenie vedľajším účastníkom v konaní v zastúpení advokátom a súd s ním v tejto pozícii koná. Napokon nevie si vedľajší účastník ani technicky predstaviť, ako sa dá oboznámiť so žalobou a písomnosťami, keď ešte ten-ktorý subjekt nie je účastníkom konania. Najprv musí vedľajší účastník do konania vstúpiť a až následne mu vznikajú práva, aké má účastník, a to aj právo na to, aby mu bola doručená žaloba s prílohami, ku ktorej by mal možnosť sa písomne vyjadriť, čo by však bol samostatný úkon právnej služby. Úkon prevzatia a príprava zastupovania, vrátane prvej porady s klientom u vedľajšieho účastníka spočíva podľa pokynov klienta v zistení existencie živej spotrebiteľskej veci na súde a zistenie dodávateľa, ktorý žalobu podal, vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií (žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, založenie spisu, evidencia v menoslove, v nápade a v ďalších evidenciách podľa spisového poriadku a pod.). V rámci tohto úkonu zasiela vedľajší účastník následne vstup do tej ktorej spotrebiteľskej veci na súd, čím sa stáva vedľajším účastníkom v konaní a súčasne žiada o doručenie žaloby s prílohami. Ďalšie úkony právnej služby závisia od vývoja tej ktorej veci, a to spravidla tak, že navrhovateľ berie žalobu späť len čo sa dozvie, že vedľajší účastník do konania vstúpil, alebo sa vec meritórne prejednáva. Pokiaľ navrhovateľ konštatuje, že vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, tak je to preto, lebo týmito vyjadreniami reaguje vedľajší účastník na rovnaké žaloby navrhovateľa. Pokiaľ mnohokrát znáša vedľajší účastník námietky premlčania, je tomu tak preto, že navrhovateľ má snahu ignorovať premlčacie lehoty podľa OZ a nakoľko väčšina spotrebiteľov pasívne rezignuje, vznáša vedľajší účastník na ich ochranu okrem iného aj námietku premlčania. Je evidentné, že vedľajší účastník nemá snahu o žiadne navýšovanie trov konania. Obmedzuje sa na prevzatie a prípravu zastúpenia, odpor ak bol vydaný platobný rozkaz a vyjadrenie k návrhu, ak bola vedľajšiemu účastníkovi doručená. Takmer v každom konaní, ktoré začal navrhovateľ a vedľajší účastník do neho vstúpil, by mohlo prichádzať do úvahy riešenie neprijateľných zmluvných podmienok. Pri množstve

premlčaných vecí, ktorým navrhovateľ zahľučuje súdy, by to bolo nevhodné a pre súdy ešte ťažšie zvládnuteľné. Preto by nemalo súdu prekážať, keď v obdobných sporoch vznáša vedľajší účastník námietky premlčania. Celé odvolanie navrhovateľa vyznieva podľa vedľajšieho účastníka tak, ako keby si navrhovateľ od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. V spotrebiteľských veciach však ide podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ o podporu záujmov spotrebiteľov, o zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, ochranu zdravia a bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov o podporu ich právne informácie, vzdelávanie a práva združovať sa na ochranu svojich záujmov. Z toho vyplýva aj ochrana hospodárskych záujmov združenia. Vedľajší účastník poukázal na súdnu judikatúru odvolacích súdov - Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Nitra a Trenčín s uvedením spisových značiek a citáciou niektorých rozhodnutí o výroku o trovách konania.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1, 3 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal uznesenie v napadnutom výroku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl. č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi, (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

V danom prípade súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa, ktorý návrh na začatie konania vzal späť po doručení vyjadrenia sa vedľajšieho účastníka k podanému návrhu.

K odvolacím námietkam navrhovateľa, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p., odvolací súd dodáva, že v ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ustanovené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených, nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom alebo sčasti. Predmetné ustanovenie umožňuje tak presadiť aplikáciu ust. § 1 O.s.p. (zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníka, ako aj výchovu na zachovanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb) a docieľiť tak, pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, alebo okolnostiach na strane všetkých účastníkov) jeho aplikácie. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. neslúži k zmiernovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovanej, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods. 1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta.

Súd prvého stupňa ale pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom pri ich výpočte nepostupoval správne, keď za jeden úkon právnej pomoci stanovil základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa tarifnej hodnoty veci, ktorú považoval ako kapitalizovanú sumu istiny a príslušenstva. Aj napriek tomu, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, z akej tarifnej hodnoty veci vychádzal súd prvého stupňa pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, avšak pokiaľ za jeden úkon právnej služby priznal tarifnú odmenu 38,17 eur, pri aplikácii ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, je možné vyvodiť, že suma 38,17 eur je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci 573,27 eur. Odvolací súd v tomto prípade poukazuje na doslovné znenie ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Vzhľadom na to, že v citovanom ustanovení nie je ustanovené, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky „s príslušenstvom“ nemožno zahrnúť príslušenstvo pohľadávky do jej hodnoty, pre účely stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny. Záver o tom, že príslušenstvo pohľadávky možno zahrnúť do hodnoty pohľadávky nevyplýva ani z logického a jazykového výkladu tohto ustanovenia. Keďže v danom prípade pri začatí poskytovania právnej služby hodnota pohľadávky bola 451,11 eur, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 451,11 eur je 31,54 eur. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že priznal vedľajšiemu

účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 94,- eur, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa k návrhu - 2x31,54 eur), 2x7,63 eur - režijný paušál + 15,66 eur - 20 % DPH, čo spolu predstavuje sumu 94,- eur. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a) a d), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobca a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo ani jeden z nich nemal v odvolacom konaní plný úspech.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Košiciach prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.